

Den har allerede i en Række af Aar kunnet overveie disse Spørgsmaal, uden at den er kommen til noget Resultat, og jeg tror heller ikke, at dette Forslag vil føre til noget Resultat. Det er af de Ting, man kan gjøre og lade være at gjøre. Jeg vilde for mit Vedkommende ikke have tilliet Forslaget; men efterat det er stillet, vil jeg ikke gaa derimod. Det kan jo være, at det imod Forventning kan gjøre Nytte, og hvorfor skulde man saa gaa imod det. Det er ganske vist et uskadeligt Forslag. Vil man i Virkeligheden gjøre Noget til Nytte og Fremme for de arbejdende Klassers, Husmændenes og de mindre Industridrivendes Vel, — jeg nævner her disse Industridrivende, fordi lignende Betragtninger gjøre sig gjældende med Hensyn til dem — saa maa det udgaa fra Folkethinget. Det kan ikke nytte, at Folkethinget vil gjøre sig nogenomhelst Illusion om, at det ved at give Penge til Regjeringen til Overveieelse fremmer saadanne Sager. Man giver derved kun disse Folk en Slags Forhaabning, som maaste aldrig opfyldes. Skal der udrettes Noget, maa det udgaa herfra. Det er jo ganske naturligt, at saa vil der komme Feil, og det vil blive mindre godt, end om det udgik fra Regjeringen; men saa længe vi have en Regjering som den nuværende kunne vi ikke paa dette Omraade vente en saadan Indgriben i dette Forhold, som kan føre til et virkelig nyttigt Resultat. Jeg maa derfor mene, at det er i Folkethingets Initiativ, at den Slags Ting skulle være. Noget Saadant er jo sket iaar. Der er i Folkethinget indbragt to Lovforslag om dette Forhold, og det beror, forekommer det mig, paa Forhandlingerne i Udvalget og mellem dette og Regjeringen om disse Love, hvorvidt vi kunne vente, at der skal komme Noget ud deraf. Da Vedtagelsen af de foreliggende Forslag ikke kan hindre disse Loves Fremme i mindste Maade, — men ganske vist heller ikke fremme dem — ser jeg ingen Grund til ikke at stemme for Forslagene, navnlig for det om Forberedelse til en Plan for Statens Medvirkning ved Laan, kun at vi ikke maa gjøre os for store Forventninger om Udfaldet. — Jeg skal dernæst gaa over til det Forslag, som jeg for lidt siden nævnte: om Tilskud til de tekniske Skoler. Udvalget er jo enig om at gaa med til en yderligere Forhøielse til de tekniske Skoler i Provindserne. Der er altsaa ikke her Tale om noget Valg eller om, at man ved at give Noget til den tekniske Skole i Kjøbenhavn skulde maaste indirekte bevirke, at der blev givet Mindre til de tekniske Skoler i Provindserne. Med Hensyn dertil ere vi enige, at Skolerne i Provindserne bør støttes saa meget som muligt. Spørgsmaalet er da kun dette: Vil man gaa med til, som foreslaaet, at give de 5,000 Kr. til den tekniske Skole i Kjøbenhavn eller ikke? Jeg maa tilstaa, at stor Betydning tillægges jeg heller ikke denne Sag. Den ærede Ordførers Bemærkning, at man skulde gjøre en saadan Tilslutning fra Statens Side afhængig af

en Tilslutning fra Kommunens Side, finder jeg ikke tilfrækkelig begrundet. Det er ganske vist ogsaa min Mening, at den tekniske Skole i Kjøbenhavn bør støttes af Kjøbenhavns Kommune. Jeg er ikke enig med Ordføreren for det ærede andet Mindretal (Scavenius) i, at denne Skole nærmest maa siges at være en Stats-skole. Ganske vist er det en kommunal Skole med en større Interesse for Staten end samtlige andre kommunale Skoler, netop fordi den ligger i Hovedstaden. Den faar derigjennem en større Betydning, ikke blot for selve Hovedstaden, men indirekte for hele Landet ved den Indflydelse, den nødvendig og naturlig har paa de andre kommunale Skoler. Altsaa, det maa jeg indrømme den ærede Ordfører, at det er ingen Stats-skole; men at gjøre et saa ubetydeligt Tilskud som 5,000 Kr. afhængigt af, at Kommunen allerede nu skulde have forhøiet sit Tilskud, forekommer mig ikke rigtigt. Det forekommer mig, at i dette Tilskud fra vor Side og i de Udtalelser, her ere komne idag, maa der ligge en Opfordring for Kjøbenhavns Kommune til at gjøre noget Betydeligt for denne Skole, og jeg vil sige, at denne Opfordring ikke maa opfattes saaledes, at vi skulde mene, at Kommunen skulde have gjort sin Pligt ved at give 5,000 Kr. til Skolen næste Aar; den maa give et større Bidrag og paa mange andre Maader støtte Skolen. I vor Bevilling og vore Udtalelser ligger der en Opfordring til Kommunen om at vise endnu større Liberalitet imod denne Skole end hidtil, idet den ser, at Statsmagten gjør dette. Alle disse Bevillinger, der vedrøre Undervisningsvæsenet, navnlig disse Skoler, er jeg meget betænkelig ved at gaa med til at indskrænke, og jeg tror, at vi ganne Sagen mest ved iaar ikke at gjøre Banfeligheder ved dette Tilskud af 5,000 Kr. Lad os da se, hvorledes det vil virke paa Kommunen. Skulde det vise sig, at det ikke virker, kan man jo gjøre andre Skridt i denne Retning eller søge at indvirke paa Kommunen; men vi gjøre ikke den tekniske Skole saa lidt som den Befolkning, der faaer en god Uddannelse der, nogen Tjeneste ved at negte dette Tilskud. Jeg tror at ganne Sagen mest ved at tilraade at stemme for disse 5,000 Kr. til den tekniske Skole i Kjøbenhavn foruden det større Tilskud til de tekniske Provinds-skoler. — Jeg kommer endelig til Spørgsmaalet om Frederiksborg Slot, med Hensyn til hvilket der ogsaa er nogen, om end ikke nogen væsentlig Forskjel i de Bemærkninger, der ere gjorte af det Mindretal, hvortil jeg hører, og dem, der ere gjorte af det Mindretal, der finder sit Udtryk gennem den ærede Ordfører. Vi ere i Realiteten enige om, at det ikke er heldigt, at Ministeren har truffet de paagjældende Bestemmelser uden forudgaaende Forhandling med Rigsdagen. Vi tro, at det i enhver Henseende vilde have været ønskeligt, om en saadan Forhandling